

§. 8.

Ustanovení předcházející platí také o právech, jmenovaných v §§. 1. a 2. císařského patentu, daného dne 5. července 1853, jichž nabyto bylo teprve po vyhlášení tohoto patentu (§. 43.), pokud práva tato již před vyhlášením tohoto zákona u zemského úřadu pro výkup a uspořádání břemen pozemkových nebyla opovězena, pokud se týče provokována.

§. 9.

Vzhledem ke právům společného držení a užívání pozemků, jmenovaným v §. 1., odst. 4. ad a) a b) patentu, daného dne 5. července 1853, která trvají mezi bývalými vrchnostmi a obcemi, jakož i bývalými poddanými, anebo mezi dvěma nebo několika obcemi, nedotýká se zákon tento ustanovení zákonů říšských ode dne 7. června 1883, zák. říš. č. 92. a 94., o scelování hospodářských pozemků a o dělení společných pozemků, jakož i obdobných ustanovení zákonů zemských ze dne 13. února 1884, z. z. č. 30. a 31., která se vztahují ku právům těmto.

§. 10.

Pokud se tímto zákonem nemění ustanovení císařského patentu, daného dne 5. července 1853, a instrukce prohlášené nařízením ministerským ode dne 31. října 1857, zák. říš. č. 218., zůstávají v platnosti jak pro soudy tak i pro úřad správní.

Vzhledem ke právům, která spadají pod §. 1. tohoto zákona, pozbývají platnosti ustanovení nařízení ministerského ode dne 3. září 1855, zák. říš. č. 161., obsažená v odstavcích 1. a 2.

§. 11.

Mým ministrům záležitostí vnitřních, práv, orby a financí se ukládá, aby ve skutek uvedli tento zákon, který nabude platnosti toho dne, kdy bude vyhlášen.

Ve Vídni, dne 8. ledna 1889.

František Josef v. r.

Taaffe v. r.

Falkenhayn v. r.

Dunajewski v. r.

Schönborn v. r.